

М. І. Панов, Н. П. Осіпова та ін.; За ред. проф. Л. М. Герасіної та М. І. Панова. – Харків: Право. – 2002. – С. 256

3. Романовський О. Г. Конфліктне спілкування в інженерній діяльності : навч. посібник / О. Г. Романовський, О. С. Пономарьов, Н. В. Підбуцька ; Нац. техн. ун-т “Харків. політехн. ін-т”. – Харків : НТУ “ХПІ”. – 2013. – С. 292

*Панасенко Я. В., Гура Т. В.
м. Харків, Україна*

Національний технічний університет
“Харківський політехнічний інститут”

ОСОБЛИВОСТІ РІВНЯ ТРИВОЖНОСТІ ТА ТИПІВ ПОВЕДІНКИ В КОНФЛІКТІ У СТУДЕНТСЬКОМУ СЕРЕДОВИЩІ

*Життя – це процес вирішення нескінченної
кількості конфліктів. Людина не може
уникнути їх. Вона може лише вирішити:
брати участь у виробленні рішень
або залишити це іншим...
(Б. Вул)*

Конфлікт – зіткнення різних цілей, інтересів чи поглядів людей. У світі живуть мільярди людей, і кожен з них має абсолютно різні інтереси, смаки, звички, внаслідок чого, взаємодія людей не може існувати без суперечок, розбіжностей і конфліктів. Конфліктом можна вважати будь-які мовні дії сторін, спрямовані на нанесення шкоди будь-якого роду протилежному боці [1]. Негативні психічні стани також можуть вплинути на конфліктну поведінку людини. Конфліктна поведінка – це схильність людини до конфлікту при взаємодії особистих та чужих інтересів. Негативні ж психічні стани являють собою реакцію людини на оточуюче середовище. Вони можуть спровокувати конфлікт, а також стати його наслідком.

Студентський вік або ж ще його називають юнацький вік – це етап, який завершує соціалізацію особистості. Діяльність та ролі особистості у даний період вже мають перелік нових, дорослих якостей. Найважливішою задачею цього віку є – вибір професії.

Нами було проведено дослідження особливостей рівня ситуативної та особистісної тривожності та типів поведінки у конфліктній ситуації у студентів. Дослідження проводилось на 30 респондентах. Метою дослідження було – виявити взаємозв'язок рівня тривожності і типів по-

ведінки в конфлікті у студентському середовищі.

Було виявлено, що 27% респондентів мають високий рівень ситуаційної та особистісної тривожності.

У 30% студентів було виявлено низький рівень ситуаційної та особистісної тривожності.

За даними дослідження, у 27,5% студентів виявлено тип поведінки в конфлікті- суперництво. Для таких людей характерно за будь яку ціну задовольнити свої потреби та інтереси. Вони мають сильну волю, авторитет та владу та не схильні до співпраці.

У 27,5% респондентів виявлено тип поведінки в конфлікті - компроміс. Такі студенти схильні знайти спосіб вирішення конфлікту, коли вони з опонентом чимось поступаються дин одному. Такий тип вигідно обирати, якщо предмет конфлікту або не є настільки важливим, чи стосунки з викладачем мають більше значення.

У 24% студентів виявлено тип поведінки у конфлікті уникнення. Цей тип характерний тим, що ті, хто його обирає не прагнуть до взаємодії та досягнення власних цілей.

17% студентів обирають тип поведінки в конфлікті - пристосування. Ці люди готові пожертвувати своїми інтересами та потребами заради інших. Цей тип поведінки вигідно обирати, якщо результат конфлікту надзвичайно важливий для опонента та не значний для самого респондента, або коли людина просто готова пожертвувати своїми інтересами на користь іншої людини.

До співпраці, як типу поведінки у конфлікті схильні лише 4% студентів. Вони готові до детального обговорення ситуації та конструктивного вирішення конфліктної ситуації, яке задовольняло б обидві сторони конфлікту [2].

На підставі отриманих даних можна зробити висновок:

1) У студентів під час високої емоційної напруги помітна схильність до суперечок у поглядах, мотивах, думках та інтересах та вони не намагаються вирішити конфлікт поступаючись комусь.

2) Високий рівень особистісної чи ситуативної тривожності у студентів сприяє використанню деструктивних типів поведінки під час конфліктної взаємодії у студентському середовищі.

3) Викладачам вищої школи необхідно враховувати особливості тривожності та типів вирішення конфліктів у студентському віці для ефективної взаємодії зі студентами.

Список літератури:

1. Анцупов А. Я., Шипилов А.И. Конфликтология .– СПб. : Питер, 2006. – С. 528

2. Бобровская М. Исследование взаимосвязи уровня тревожности со стратегией поведения в конфликте [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://studbooks.net>

*Полікарпова А. О., Підбуцька Н. В.
м. Харків, Україна*

Національний технічний університет
“Харківський політехнічний інститут”

СТРЕСОСТІЙКІСТЬ ОСОБИСТОСТІ У ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Стрес – неспецифічна реакція організму на різного роду подразники, будь це, зовнішні, тобто фізичні подразники, чи внутрішні – моральні, емоційні та подібні проблеми.

Стрес оточує нас кожного дня і майже все, що трапляється з нами – є стресом для нашого організму, та, залежно від рівня стресостійкості, ці стреси можуть залишитися непоміченими нами [1]. Загалом якщо розглядати стрес, як захисний механізм, яким взагалі він і являється, то в випадку, коли людина вміє справлятися з наслідками стресу та правильно інтерпретувати стресову ситуацію, тоді стрес відкриває свою позитивну сторону і допомога організму згурпуватися та використати всі свої ресурси для вирішення проблеми чи розв’язання ситуації, яка викликала даний стрес [3].

Стосовно стресу у різних вікових груп, то прояв стресу та його вплив на організм може залежати від віку індивіда, тобто в даній ситуації береться за основу більша кількість досвіду, краще сформована особистість, розвинутість та загально більш стабільний і стійкий психологічний стан у осіб старшого віку ніж у дітей та підлітків, та навіть в такій ніби очевидній ситуації не завжди складається так, адже вплив стресу, сила прояву та легкість виникнення залежить від захисних механізмів, лабільності чи ригідності психіки, загального психологічного стану та багатьох інших факторів. Загалом кожен індивід який являється частиною соціальної структури світу, стикається з великою кількістю тиску на себе, та великою кількістю вимог до себе, це і очікування іспитів, робота, заробітної плати, тощо, які сприймаються, як важлива частина життя без якої неможна існувати повноцінно, проблеми в сім’ї та з оточуючими, теж важлива ланка впливу на нервову систему та загальний стан індивіда, бо коли ми всі стикаємося з проблемами і в ситуації коли нам самим не вистачає сил їх вирішити, ми звертаємося за допомогою, до друзів та рідних, коли такої можливості немає, існує великий ризик